

UZASADNIENIE

co do całości wyroku z 5 stycznia 2023 roku

1. W. G. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o., żądając zapłaty na swoją rzecz kwoty 32 349,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi dla kwoty 32 176,80 zł od 13 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. (...) sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

2. Postępowanie toczyło się według przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych. Postanowieniem z 13.05.2022 r. powód został zwolniony od kosztów sądowych.

3. W toku procesu prawomocnie umorzono postępowanie w zakresie żądania całej należności głównej i części odsetek w związku ze skutecznym cofnięciem powództwa przez powoda. Do rozpoznania pozostało żądanie co do kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych dla kwoty 32 176,80 zł od 13 grudnia 2019 roku do 9 lutego 2021 roku.

I. *Stan faktyczny*

4. (...) sp. z o.o. łączyła umowa sprzedaży, na mocy której W. G. 9 grudnia 2019 roku sprzedał (...) sp. z o.o. telewizory za cenę 32 176,80 zł. Termin zapłaty strony umowy ustaliły na 12 grudnia 2019 roku.

bezsporne, dowody: faktura (k. 12), korespondencja stron (k. 14-15).

5. Naczelnik Urzędu Skarbowego w K. w ramach postępowania egzekucyjnego w administracji prowadzonemu z majątku W. G. dokonał zajęcia wierzytelności W. G. przeciwko (...) sp. z o.o. wynikającej z wyżej wymienionej transakcji. (...) sp. z o.o. została wezwana przez organ egzekucyjny pismem z 17 grudnia 2019 roku do złożenia oświadczenia i do niedokonywania płatności do rąk W. G.. Pismem datowanym na 30 grudnia 2019 r. (...) sp. z o.o. uznała wierzytelność wobec organu egzekucyjnego. Po dodatkowym wezwaniu przez organ egzekucyjny (...) sp. z o.o. 9 lutego 2021 roku wpłaciła na rachunek organu kwotę 32 176,80 zł z tytułu wyżej wymienionej wierzytelności

bezsporne, dowody: korespondencja z organem egzekucyjnym (k. 51-55), potwierdzenie przelewu (k. 58).

6. W. G. został zawiadomiony przez organ egzekucyjny o zajęciu wyżej wymienionej wierzytelności.

bezsporne.

II. *Ocena dowodów*

7. Sąd oparł swoje ustalenia na bezspornych twierdzeniach stron i dowodach wyżej wskazanych. Dokumenty przedłożone w sprawie nie były kwestionowane przez strony ani co do swojej autentyczności, ani co do treści, mimo że strony wywodziły z nich odmienne skutki prawne. Stąd Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

III. *Stan prawny*

8. Powód wywodził swoje roszczenie z umowy sprzedaży, zgodnie z którą dostarczył towar pozwanej i nie otrzymał z tego tytułu ustalonego świadczenia pieniężnego. Powód cofnął powództwo co do należności głównej, dochodząc w dalszym ciągu jedynie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Umowa sprzedaży, z której wynikało roszczenie stanowiła transakcję handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z 8.03.2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (dalej: u.t.h.) jako umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru, zawarta przez przedsiębiorców w związku z wykonywaną przez nich działalnością. W związku z tym powodowi jako wierzycielowi przysługiwały bez wezwania odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach

handlowych za okres od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty ze względu na spełnienie przez niego świadczenia oraz nieotrzymanie zapłaty w terminie umownym (art. 7 ust. 1 u.t.h.).

9. Wierzytelność powoda została jednak skutecznie zajęta przez organ egzekucyjny w postępowaniu egzekucyjnym w administracji poprzez przesłanie do dłużnika zobowiązanego (pозwaną) zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego (powoda) i jednocześnie wezwanie pozwanej, aby należnej od niej kwoty do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi bez zgody organu egzekucyjnego nie uiszczala zobowiązanemu, lecz należną kwotę przekazała organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności. Jednocześnie powód został zawiadomiony o tym, że nie wolno mu zajętej kwoty odebrać ani też rozporządzać nią lub ustanowionym dla niej zabezpieczeniem (art. 89 § 1 i 3 ustawy z 17.06.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – dalej: u.p.e.a.).

10. Zajęcie egzekucyjne w administracji wywołuje ten skutek, że organ egzekucyjny nabywa prawa do rozporządzania zajęтым składnikiem majątkowym zobowiązanego w zakresie niezbędnym do wykonania obowiązku objętego tytułem wykonawczym oraz z mocy prawa wstępuje w prawa i obowiązki zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji (art. 67a § 1 u.p.e.a.). W konsekwencji powód utracił możliwość skutecznego rozporządzania wierzytelnością oraz skutecznego podejmowania czynności prawnych w celu uzyskania wierzytelności dla siebie, w tym przez dochodzenie tej wierzytelności bezpośrednio w procesie. Prawo procesowe zupełnie wyjątkowo przewiduje możliwość dochodzenia roszczenia we własnym imieniu, ale na rzecz innej osoby i ta możliwość nie dotyczy danego wypadku, tym bardziej że powód nie sformułował w ten sposób żądania.

11. Sąd wziął przy tym pod uwagę poglądy części judykatury i doktryny w stosunku do analogicznego rozwiązania prawnego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie przepisów k.p.c. Postępowanie egzekucyjne w administracji odbywa się jednak w ramach sprawowania przez organy państwowe władzy wykonawczej, w którą władza sądownicza co do zasady nie powinna ingerować bez wyraźnego upoważnienia w ustawie. Powód powinien zatem zagwarantować wyegzekwowanie całej wierzytelności wraz z odsetkami przez czynny udział w postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Tym bardziej że był do tego zobowiązany przez obowiązek udzielania organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej (art. 67a § 2 u.p.e.a.). Ostatecznie powód mógłby hipotetycznie dochodzić na podstawie prawa cywilnego odszkodowania od organu egzekucyjnego lub wierzyciela za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prowadzenia egzekucji administracyjnej (art. 168b § 1 u.p.e.a.). Nie jest zatem tak, że powód mógł być tylko biernym obserwatorem egzekucji, który nie ma wpływu na odzyskanie należności, a dochodzenie roszczenia w procesie miało być ostatnią możliwością przeciwdziałania przedawnieniu się wierzytelności.

12. Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało oddaleniu, gdyż powód nie mógł skutecznie dochodzić w procesie od pozwanej wierzytelności zajętej przez organ egzekucyjny w administracji.

Koszty procesu

13. W związku z umorzeniem postępowania z okoliczności obciążających powoda oraz w związku z oddaleniem powództwa co do pozostałej części roszczenia za wygrywającego sprawę w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. należało uznać pozwaną i zasądzić na jej rzecz koszty procesu.

14. Powód wnosił o nieobciążanie go kosztami. Jednak nie zasługiwały na uwzględnienie w tym kontekście twierdzenia powoda, że nie miał wiedzy o dokonanej zapłacie wierzytelności przez pozwaną organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia tej wierzytelności. Nawet jeżeli powód nie dysponował wiedzą o zapłacie, to na nim spoczywał obowiązek uzyskania informacji przed wytoczeniem powództwa przeciwko pozwanej. Zgodnie z art. 89 § 3 pkt 2 i 3 u.p.e.a. organ egzekucyjny jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia dłużnikowi o zajęciu wierzytelności doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego oraz zawiadamia go o zajęciu. Powód przyznał, że miał wiedzę o skutecznym dokonaniu zajęcia wierzytelności, lecz nie miał wiedzy co do faktu zapłaty. Powód jako uczestnik (zobowiązany) postępowania egzekucyjnego w administracji mógł powziąć informacje o stanie egzekucji, terminie i wysokości spłaty przez dłużnika zobowiązanego (pозwaną), składając stosowny wniosek do organu egzekucyjnego

albo przeglądając akta sprawy egzekucyjnej (art. 9 i art. 73 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 18 u.p.e.a.). Mógł to uczynić również przez pełnomocnika (art. 32 k.p.a. w zw. z art. 18 u.p.e.a.). Nie można przyjąć, że powód ma prawo do wytaczania lekkomyślnego powództwa, a po merytorycznym wdaniu się w spór przez pozwaną korzystać z wyjątkowych instytucji prawa procesowego jak art. 102 k.p.c. Przez wdanie się w spór pozwana poniosła koszty procesu z winy powoda, które podlegają wyrównaniu, a odstąpienie od tego wyrównania stanowiłoby w istocie pokrzywdzenie pozwanej i akceptację stanu rzeczy, w którym można dowolnie wytaczać powództwa na szkodę innych osób bez ponoszenia tego konsekwencji.

15. Pozwana poniosła koszty procesu w wysokości 3617 zł, na które złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i 3600 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek określonych w rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(...) Maciej Skuczyński

Zarządzenia:

1. odnotować, w tym w kontrolce terminowego sporządzania uzasadnień orzeczeń;
2. pełnomocnikowi wnioskującego (portal):
 - doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem;
3. przedłożyć za miesiąc lub z pismem.

19.01.2023 r.

(...) Maciej Skuczyński